

Mult încercata biserică „*Buna Vestire*” din Sydney

Într'un articol apărut în Buletin de informații al Asociației Românilor din Australia, Iulie-August 1958, găsim următoarele: după cum știm cu toții, pe vremuri, când barbarii năvăleau și pustiiuau totul în Țara Românească, strămoșii noștri părăseau satele lor și se retrăgeau în munți luând cu ei doar icoanele din lăcașurile sfinte. După ce trecea pârjolul, coborau din nou la vale și primul lucru pe care îl făceau era ridicarea de biserici în care atârnavu sfintele icoane scăpate dela foc.

Și noi astăzi, refugiați aruncați deopotrivă de comunist în cele patru unghiuri ale lumii, nu ne vom păstra ființa noastră decât numai în jurul altarului unei biserici ortodoxe române, care a fost atât de mult dorită. Această mult dorită Biserică Ortodoxă Română a luat ființă odată cu sosirea preotului Kentridis în Australia. La acea vreme Buletinul ARA lansa un călduros apel: „Frați ortodocși din România, uniți-vă deci cu toții și sprijiniți din tot sufletul vostru prima biserică ortodoxă română din Sydney!”.

Acestea au fost ideile care au înflăcărat un mănunchi de români din îndepărtata Australia, la mii de kilometri departe de România, conștienți de datoriile lor patriotice în această parte a lumii. Acești români, naufragiați de frica uraganului sovietic pe țarmurile atât de îndepărtate ale oceanului Pacific, deși au luptat din greu cu nevoile vieții de toate zilele, cu greutățile de început ale omului deșertat, nesușințuți de nimeni afară de flacăra interioară a credinței lor ortodoxe și a naționalismului lor curat, nu au precupețit nici un efort în lupta pentru a avea și ei o biserică.

Sosirea preotului Kentridis a fost asemuită cu aceea a unui misionar apostol din Canberra. Un corespondent al Buletinului ARA, din Sept. 1958, a scris următoarele: „Binecuvântat fie Domnul Dumnezeu părinților noștri care s'a milostivit să asculte rugăciunile servilor săi fii ai Sfintei Sale biserici ortodoxe de răsărit, care, după o văduvie se aproape 10 ani, s'au învrednicit să audă din nou Sfânta Liturghie în limba lor maternă, dulcea și mlădioasa noastră limbă românească.

Românii din Sydney i-au urat Preotului Th. Kentridis un bun venit din adâncul sufletului lor însetat. „Bine ai venit, cinstite părinte!”

La trândul său, preotul Th. Kentridis li s'a adersat astfel românilor auto-exilați din Sydney: „Frați români și creștini originari din România, sunt foarte plăcut emoționat și profund mișcat de frumoasa și călduroasa primire ce mi-ați făcut-o la sosirea mea în Sydney, în urma invitației Dvoastră pentru a da ființă primei parohii ortodoxe române și a lua în primire conducerea ei spirituală.”

Punând deci în această calitate piciorul pe pământul ospitalierei Australia, vă mulțumesc din suflet pentru această primire și vă adresez un călduros, frățesc, românesc și creștinesc salut de bun găsit. În acest moment important din viața mea gândul se îndreaptă către cel Atotputernic într'o rugăciune solemnă și, precum Fiul său și Mântuitorul nostru Iisus Hristos se rugase Lui pentru ucenicii săi, așa și eu, Smeritul său serv și slujitor, îl rog zicând: «Părinte Sfinte, păzește-i întru numele Tău pe aceia pe care mi i-ai dat, pentru ca ei să fie una...»

Iubiții mei, aceasta este rugăciunea ce o fac în acest moment și prin care, în afară de ajutorul Său, solicit ca unirea și dragostea să sălășluiască în mijlocul nostru. Fără unire și fără dragoste între noi, în aceste vremuri grele pentru lumea liberă, dar mai ales pentru neamul nostru, nu vom putea face nimic.

De aceea, în momentul de față în care prin voința Domnului și a voastră a tuturor iau conducerea primei parohii ortodoxe române din Australia, fac un călduros apel către voi toți și vă invit ca, lepădând toate învrăjbirile și diferențele care distrug și destramă coloritul național al unui neam, să strângem rândurile în jurul primului sfânt altar creștin ortodox adumbrat de tricolorul românesc steag pe care prin excelență s'a scris «Unire în cuget și'n simțiri»... și astfel, sub mareața lui umbră, să înfruntăm loviturile momentului de față.

Nu uitați, iubiții mei, că arma cea mai puternică de care se folosește potrivnicul este dezbinarea și ura între frați, la care noi trebuie să corespundem prin dragoste și prin unire necondiționată.

„Să fim deci uniți, solidari între noi, căci numai așa vom reuși să ajungem la limanul cel lin și mântuitor – eliberarea gliei strămoșești și reîntâlnirea cu cei dragi”, a mai spus preotul econom stavofor Th. Kentridis, parohul comunității ortodoxe române Sydney, Australia.

Prima biserică din Australia „*Buna Vestire*” – Sydney

După așteptări și pregătiri de mai bine de un an, s'a putut înființa prima biserică ortodoxă română în Sydney, cel mai mare oraș de pe întinsul continentului australian. Biserica a fost instalată în mod provizoriu în Parish Hall-ul bisericii anglicane “St . Michaels” din Flinders Street Surry Hills, unde se oficiază în fiecare duminică Sf. Liturghie în limba română.

Publicăm mai jos câteva extrase mai importante din Statutele de înființare, organizare și funcționare ale acestei prime parohii ortodoxe române, care au fost adoptate de comunitatea ortodoxă românească aflată în exil în orașul Sydney:

Art. 1. În numele Sf. Celei de o Ființă, de viață făcătoare și nedespărțitei Treimi, în zilele domniei M.S. Elisabeta, de Dumnezeu iubitoare regină a Mării Brării, rege al României fiind M.S. Mihai I, în zilele păstoririi PS Sale episcopului Bisericii Ortodoxe Române libere din America de Nord Valerian Trifa, se înființează, prin voința românilor ortodocși și a refugiaților ortodocși din România și stabiliți în Australia prima parohie ortodoxă română cu sediul la Sydney.

Art. 2. Data înființării acestei parohii este ziua de duminică 10 August 1958, ziua în care PS Sa preotul Theodor Kentridis, refugiat din țară și aparținând de Biserica Ortodoxă Română liberă (Vatra), a ajuns pe pământul binecuvântat al Australiei. Hramul primei biserici ortodoxe române din Australia – Sydney va fi „*Buna Vestire*”.

Dela început Comitetul parohial al bisericii „Buna Vestire” a promovat următorul principiu: «În rândurile noastre vor fi primiți toți românii și toți cei ce provin din România, indiferent de originea etnică și de convingerile și credințele politice, cu excepția comunismului străin de Dumnezeu, dar care vor binevoi să respecte și să promoveze tradițiile bisericii noastre străbune și regulamentele parohiei noastre precum și legile țării în care ne aflăm». (...)

După câteva luni de zile, preotul Kentridis părăsește biserica ortodoxă nou înființată „Buna Vestire” și trece la biserica greacă, însă paralel servește și interesele comunității române, situație ce durează până la decesul său din 16 Ianuarie 1977. Și surprizele încep să apară. Astfel s'a aflat că pr. Kentridis a fost acela care a întemeiat biserica misionară „Sf. Petru și Pavel” din Melbourne de sub jurisdicția Sovrom-Patriarhiei dela București cât și celelalte trei. Deci pr. Kentridis a lucrat pe două fronturi. După doi ani a fost înlocuit la biserica „Sf. Petru și Pavel” de preotul-agent D. Găină.

- În 1983, ARA publică un anunț în *Buletin de informații* în scopul găsirii unui preot ortodox român care să fie pregătit să servească comunitatea română din Sydney, biserica „Buna Vestire”.

La această inițiativă răspunde pr. Lupulescu din Statele Unite, care este dispus să vină la Sydney să stea de vorbă și să facă o slujbă religioasă.

Pr. Lupulescu a venit în Australia, dar pretențiile sale financiare au fost mult mai mari decât ce i s'a putut oferi. În plus conducerea ARA a primit unele informații din Statele Unite. Poziția pr. Lupulescu față de episcopul Valerian era negativă. Cu pr. Lupulescu încep deziluziile credincioșilor români din Australia în privința preoților ortodocși români.

- La sfârșitul anului 1985, conducerea ARA a fost contactată de preotul Nicolae Iuhoș aflat în Germania, care și-a exprimat dorința de a veni în Australia. ARA a depus garanție și a făcut actele necesare, iar două persoane s'au oferit să-i plătească cheltuielile de călătorie.

Preotul sosește la Sydney, iar la 16 Februarie 1986 a fost convocată prima întâlnire dintre el, Comitetul parohial „Buna Vestire”, Asociația Românilor din Australia și recent înființată Societatea Culturală „Unirea”. În urma discuțiilor avute s'a ajuns la o înțelegere comună în interesul bunului mers al bisericii: ambele organizații au decis de comun acord ca toată activitatea culturală (baluri, serbări etc.) să se facă împreună cu biserica și pentru biserică. Această hotărâre a fost publicată de *Buletin de informații* ARA din Ianuarie-Februarie 1986 și a fost transmisă de emisiunea în limba română a postului de radio 2EA Sydney.

Cu toții au căzut de acord ca Dl. Ștefan Verișan, președintele Asociației Culturale „Unirea”, să fie organizatorul acestor activități culturale. Dar, numai după 2-3 zile, Michael Vincenz, care se ocupa de relații cu publicul, a trimis scrisori președintelui parohiei „Buna Vestire”, Florin V. Felea și coordinatorului orei românești la radio 2EA Grigore Zbărcea, prin care reclama că hotărârea luată la 16 Februarie a fost comunicată incorect și afirma că Asociația Culturală „Unirea” este de acord să coopereze cu parohia numai în cazul societății „Unirea” nu în cadrul parohiei „Buna Vestire”. - De asemenea, afirma că acceptarea de a activa în cadrul parohiei înseamnă practic sfârșitul existenței „Unirii” ca organizație independentă. În final el cere să fie corectată eroarea.

Este clar că Vincenz făcea parte dintre cei ce lucrau pentru dezbinarea românilor, iar nu pentru unirea lor. Această neînțelegere, intrigile făcute de cei care s'au opus procesului de unitate creștină și românească precum și presiunile făcute asupra preotului Nicolae Iuhoș l-au făcut pe acesta să-și dea demisia la 25 Ianuarie 1987.

Noi nu credem însă în această versiune cu intrigi și presiuni aspra preotului Iuhoș, mai curând înclinăm să credem că acestea au fost doar un pretext pentru a-și da demisia în speranța că va fi urmat de mulți credincioși și planul său de a constitui o altă parohie cu un alt comitet parohial va funcționa perfect. Într'adevăr, după numai o săptămână, pr. Iuhoș a început serviciul religios la un alt locaș și, pentru a crea confuzie, a doua biserică s'a numit tot „Buna Vestire”. Dar credincioșii dela vechea biserică nu l-au urmat, decât cu mici excepții, astfel că noua parohie și noul comitet parohial nu a supraviețuit. Iată scrisoarea lui către biserica ortodoxă „Buna Vestire”:

Frământările existente în cadrul comunității prin apariția a două biserici cu același hram nu au făcut posibilă apropierea între cele două grupuri din cadrul comunității.

Această idee mai mult tainică mă preocupă foarte mult, știind căci substratul a fost o ambiție și nu crearea unei biserici pe placul lui Dumnezeu.

Necunoscând însă atunci adevărata cauză care a dus la criza din 25 Ianuarie 1986, am căzut, fără să cunosc în prealabil aceste speculații, victima acestui fapt întâmplat.

Nu doresc a reîntra filele triste ale acestei perioade este cert, căci în spiritul creștin avem datoria de a ne ierta unii pe alții și a găsi o cale de unitate sinceră între noi, în spiritul omeniei creștine și românești unul trebuie să cedeze.

Umilința în ideea creștină este superlativă și cu atât mai mult când se va face spre a împlini voia și cuvântul Domnului Iisus Hristos „ca toți să fie una”, Ev. In.

Cu atât mai mult căci atât „The Blessed Annunciation” cât și „The Annunciation” sunt sinonime. Etimologic cele două cuvinte derivă doar din limbi clasice diferite.

Prima denumire are derivația din slavona veche având la bază două cuvinte: blago-binecuvântata și vesci-veste, folosit chiar în unele regiuni până astăzi în țară, Blagovescenie, pe când a doua din latină: anuncio-anunțare.

Pentru a pune capăt acestei frământări, începând cu ziua de astăzi 26 Nov. 1988, cedez hramul sau denumirea bisericii „The Blessed Annunciation” în favoarea bisericii „Blessed Annunciation” și nu voi mai uza acest nume pentru a menține discordia în comunitate.

Suma încasată pe această perioadă se datorează slujirii mele fără plată, sumă care, la fel, să se verse în contul bisericii „The Blessed Annunciation”...

Preotul amoral Ion Vesa

Comitetul Parohial l-a adus din Melbourne pe preotul Ion Vesa să slujească ca preot a parohiei libere „Buna Vestire” din Sydney. Lucrurile mergeau bine. Biserica a trecut sub ascultarea canonică a arhiepiscopului Gibran, care a avut o înțelegere în acest scop cu episcopul Nathaniel. Este de menționat că Episcopia dela Vatra a avut sub ascultare și câteva parohii ortodoxe românești aflate pe alte continente: biserica „Învierea Domnului” din Buenos-Aires, Argentina, înființată în 1949 și acceptată de Episcopia dela Vatra în 1950; „Treii Ierarhi” din Rio de Janeiro, Brazilia, înființată în 1954 și acceptată de Episcopia dela Vatra în 1955; „Sfânta Treime” din Sao Paolo, Brazilia, înființată în 1954 și acceptată în 1955; „Buna Vestire” din Sydney, Australia înființată în 1958 și acceptată în 1959...

Comunitatea românească s'a refăcut în urma loviturii primite dela pr. Iuhoș. Pr. Ion Vesa a fost găzduit de familia d-lui Mihai Maghiaru, vicepreședintele comitetului parohial, în casa căruia a fost întreținut fără nici o plată mai mult de un an de zile, fapt care i-a permis ca, din salariul său și ajutorul dat de credincioși, să-și cumpere o casă în care s'a mutat tot cu ajutorul enoriașilor, care s'au îngrijit de mobilier și de cele necesare. Despre comportarea mizerabilă a pr. Ion Vesa găsim în *Buletin de informații* un articol din Martie-Aprilie 1989, intitulat „Mult încercata biserică *Buna Vestire* din Sydney”...

- După toate aceste amare experiențe, prin bunăvoința arhiepiscopului Gibran (Episcopia Antiohiană a Australiei, de care aparține biserica „Buna Vestire” la acea dată), serviciile religioase au continuat cu preoții Zoran Vujivic și Petru Dileo dela biserica ortodoxă antiohiană „Sfânta Maria” din cartierul Mount Pritchard.

În *Buletin de informații* al românilor din Australia din Mai-Iunie 1989 găsim câteva informații despre activitățile acestor doi preoți în slujba comunității românești din Sydney, Astfel, slujbele din zilele de Paști au fost oficiate de pr. Zoran în limba engleză; slujba Învierii a fost oficiată de ambii preoți, un diacon și 4 copii în haine de sărbătoare, iar pr. Petru a spus în românește: „Veniți de luați lumină!” spre bucuria credincioșilor. Ambii preoți, fiecare vorbitor a șase limbi străine, au reușit să creeze o mare satisfacție credincioșilor români care au umplut biserica până la refuz, chiar dacă n'au putut asculta slujba în limba lor maternă. Devotamentul pentru misiunea preotească, dragostea, dăruirea și căldura celor doi preoți au venit în contrast cu foamea materială a preoților noștri ortodocși din exilul ultimilor ani.

Preotul Mihai Anghel

Există unii scribi, foști comuniști, azi lefegii ai Patriarhiei din București și ai altor organizații religioase SIE, care propovăduiesc în serviciile lor principiul: „Biserica unește, politica dezbină”. Toate cele întâmplate atât în Australia cât și în celelalte țări de pe alte continente, în special după 1970, dezminț categoric acest slogan făcut doar cu scopul dezinformării și ascunderea adevărului.

Preotul Mihai Anghel, a creat multe neplăceri, greutăți și nemulțumiri. El a scris o scrisoare adresată Dlui Nicoară președintele ARA, pe care a trimis-o din Austria:

„Stimate Domnule Nicoară,

Sunt preotul ortodox român Anghel Mihai, refugiat din România la 15 Februarie 1988 în Ungaria. De aici, am reușit, la 1 Mai, să ne refugiem în Austria. Am plecat în acest pelerinaj împreună cu soția, Maria, lăsând acasă trei copii, pentru care luptăm să-i aducem aici.

Scopul nostru la plecarea din România a fost să ajungem până în Australia, dar toate eforturile noastre în acest sens au fost fără rezultat. Prin bunăvoința doamnei Dorina Gabor, am aflat că Domnia Voastră v-ați interesat de existența unui preot refugiat dispus să vină în Australia. Noi bineînțeles dorim acest lucru, dar această dorință se poate realiza numai printr'o sponsorizare urgentă, care să parvină Ambasadei australiene din Austria până la interviul pe care ar trebui să-l avem luna acesta sau prima lună a noului an.

Dacă doriți să ne ajutați, vă rugăm mult să vă grăbiți.

Vă mulțumim pentru bunăvoință și rugăm pe bunul Dumnezeu să vă dăruiască numai bucurii. Cu alese sentimente de stimă și prețuire.

Fam. Pr. Anghel Mihai

...Buletinul de informații al românilor din Australia Mai-Iunie 1989 conține următoarele informații: „Anunțăm cu mare bucurie sosire la Sydney, vineri 16 Iunie 1989, a preotului Mihai Anghel împreună cu familia sa...

... Desigur sunt probleme grele ale începutului... de limbă și existență, la care se adaugă și cele spirituale ale unei comunități divizate în ultimii ani de ambiții personale și racile omenești”.

...La o Adunare Generală specială a parohiei „Buna Vestire” (16 Septembrie 1989), în prezență preoților Petru, Zoran și Mihai Anghel și a numeroși credincioși, arhiepiscopul Gibran a prezentat modul prin care această parohie a fost acceptată sub jurisdicția sa, Episcopia din America nemaiputând să-și extindă jurisdicția și asupra Australiei. Episcopul Nathaniel l-a rugat încă din 1983 să accepte acest transfer. Deci arhiepiscopul Gibran a răspuns unei chemări și datorită sa era să ajute credincioșii români ortodocși.

Tot atunci, arhiepiscopul Gibran a declarat că a avut o întâlnire cu pr. Mihai Anghel, ocazie cu care a discutat pe larg situația acestuia, știut fiind nevoia de un transfer, Arhiepiscopul i-a explicat că nu poate să obțină transferul dela Patriarhia Română din București, dar o recomandare din partea episcopului Nathaniel era suficientă ca să-l accepte sub jurisdicția sa.

La 16 Iunie 1989 pr. Mihai Anghel emite această circulară:

Frați români,

La 16 Iunie am ajuns în sfârșit în Australia. Primul contact cu românii l-am avut la aeroport și mi s'a părut de bun augur, deoarece au fost de față reprezentanții ambelor biserici (?). Din păcate, numai o părere, pentrucă unii dintre membrii comitetelor bisericești au refuzat orice inițiativă de împăcare. În momentul de față suntem încă în perioada tratatelor, dar rezultatul se lasă prea mult așteptat.

Consider că toate acțiunile de a menține comunitatea dezbinată sunt rezultatul infiltrării comuniste în rândul exilului românesc. (Corect, numai că nu-l menționează pe pr. Th. Kentridis, nici pe Nicolae Iuhoș sau Ion Vesa, plus o mulțime de agenți trimiși tot de București cu misiunea de a dezbină și a lua controlul asupra exilului, n.n.)

Doresc să subliniez și pe această cale că *am venit aici pentru toți românii ortodocși și greco-catolici care vor să-și unească glasurile în rugăciuni pentru biata noastră țară...*

De aceea, pentru a nu le da satisfacție cât și pentru a nu leza sensibilitatea altora, *voi porni pe ideea înființării unei noi biserici care să fie deschisă tuturor românilor și care să le asigure posibilitatea de a se ruga în limba strămoșească...*

După toată această atitudine de frondă, pr. Anghel a trimis, printr'un cunoscut un mesaj conducerii parohiei „Buna Vestire”, prin care își exprima regretul pentru faptele sale și totodată dorința de a reveni sub ascultarea arhiepiscopului Gabriel. Negocierile pentru revenirea sa a durat foarte mult timp, fiind nevoie de multe discuții spre a convinge Comitetul parohial al bisericii „Buna Vestire” cât și arhiepiscopul Gabriel, că totuși ar fi mai bine să aibă un preot român. În sfârșit pr. Anghel a fost reprim și totul a mers bine pentru vreo doi ani de zile; biserica era plină de credincioși la slujbele duminicale...

Nu după mult timp (Iulie 1994) pr. Anghel a trecut la biserica unită, acceptat de biserica catolică. La noua biserică slujește pentru catolici și greco-catolici dar face parastase și diferite slujbe și pentru credincioșii ortodocși.

Un alt preot pentru biserica „Buna Vestire”

Petru Ilie Petre

Prin 1990, parohia a aflat dela un emigrant rus (Alex Kamenew) din apropierea Sydney-ului că în Grecia se află un preot ortodox român care ar dori să emigreze. Rusul care a dat respectiva informație se întâlnise personal cu preotul Petru Ilie Petre la Ierusalim.

ARA și Consiliul parohial au început o corespondență cu acest preot și grație intervenției celor două organizații pe lângă Ambasada Australiei din Atena, acesta a primit viza de reședință permanentă pentru Australia.

Preotul a sosit la Sydney la 7 Decembrie 1995. La 1 Aprilie 1996, arhiepiscopul Gabriel l-a acceptat sub ascultarea sa și a început să slujească la Biserica „Buna Vestire” în aceeași lună.

Iată ce scria pr. Petru Ilie Petre IPSS Arhiepiscopului Gabriel în Aprilie 1995: „... apelez la bună-voința Sfinției Voastre, cunoscându-vă că sunteți un foarte bun păstor și îndrumător de suflete pe drumul mântuirii și că sunteți un om bun și sufletist și mare ajutor celor nevoiași...”

Felul Sfinției Voastre l-am cunoscut prin periodicul ARA „Buletin de informații” și tot prin acest periodic am înțeles că românii din eparhia Sfinției Voastre au aceleași gânduri mărețe...

De-mi va ajuta Bunul Dumnezeu și Maica Domnului prin Bunăvoința Sfinției Voastre de a ajunge și eu în multa națională eparhie a dvoastră vă veți convinge ce fel de om sunt pentru Sfânta Biserică și pentru oameni...

Urăsc mândria și iubirea de argint, urăsc minciuna și necinstea, urăsc beția și desfrânarea, urăsc tot ceea ce pornește dela cel necurat dela diavol”.

Dela 1 Aprilie 1996 slujea și la „Sf. Maria” (Antiohia) pentru diferite grupuri etnice. În ziua de 5 Mai 1999 a fost convocată Adunarea Generală a bisericii „Buna Vestire”, ocazie cu care a fost ales un comitet provizoriu care, la rândul său, a convocat o nouă adunare a membrilor parohiei cu participarea mitropolitului Paul Saliba (Antiohia), întrucât arhiepiscopul Gabriel decedase la 14 Ianuarie 1999. În cadrul unei asistențe numeroase s’a vorbit despre trecutul și viitorul bisericii. Cu această ocazie, a fost reluată activitatea la „Buna Vestire” (foto).

* Extrase din „O Contribuție la Istoria Exilului Românesc” de Aurel Sergiu Marinescu. (pag.749-835)

Editura Vremea, Str. Constantin Daniel 14, București 71121, tel: 3358131, Email: vremea@fx.ro

<http://www.edituravremea.ro>

Nota redacției:

Deja cu câțiva ani în urmă a început o campanie de denigrare a IPSS Paul Saliba („arabiiăștia ne vor banii”, „se poartă tare rău cu preotul nostru” etc., etc. Se pregătea deci terenul pentru ca preotul să plece de sub jurisdicția IPSS Paul Saliba. Preotul Petru Ilie Petre încerca să-și recâștige drepturile preoțești dela Patriarhia Română; și se pare că el a fost reacceptat de câțiva ani, însă nu i se transmisese decizia. Reacceptarea aceasta nu sa făcut prin intervenția fostului consul general Ovidiu Grecea, deși cei doi erau în mare tandrețe.

„Arabiiăștia răi cu toate că au fost subminați de preot iată că îl lasă să mai slujească în biserica din Bankstown și mai poate locui în locuința cu chirie mica primită dela ei”!

Preotul Petru Ilie Petre nu i-a spus IPSS Paul Saliba nimic despre intențiile lui referitoare la trecerea sub jurisdicția Patriarhiei dela București. IPSS a aflat despre intențiile preotului, din alte surse.

Vrem să mai menționăm că venirea preotului Petru Ilie Petre s’a aprobat în urma intervenției noastre. Preotul primise o scrisoare (F91/428702, 19/09/94) dela Ambasada Australiei din Atena secția emigrări prin care îi se făcea cunoscut că nu a îndeplinit punctajul necesar pentru a i se procesa dosarul pentru emigrare în categoria Independent - viza clasa 126. Referitor la scrisoarea ambasadei F91/428702, ARA a trimis o scrisoare de suport pe data de 23 Iulie 1995 la Ambasada Australiei din Atena.

La Adunarea Generală din 14 Decembrie 2008, s’a creat impresia unor hotărâri în care enoriașii au fost luați prin surprindere. Procedura referendumului nu a respectat regulamentul de funcționare a parohiei ca organizație comunitară (au votat membri și nemebri al acesteia) iar numărul voturilor nu corespunde cu cifra reală. (cca 40 prezenți iar numărul celor care au votat a fost peste 90)

Când preotul a fost întrebat cum a ajuns la acel număr de votanți răspunsul a fost: *“am fost pe la casele oamenilor.”* Astfel de proceduri se numesc fraude. Drept de vot au numai membri cu cotizația la zi. Nu s’a făcut nici un control al membrilor, registru membrilor nu a fost văzut de nimeni. *Dacă un membru din anumite motive nu poate participa la adunarea generală, el trimite o procură prin care împuternicește o persoană (membru) care să-l reprezinte și să voteze în numele său.*

În Adunarea Generala nu s’a prezentat nici un proces verbal privind tratarea acestei probleme în interiorul comitetului.

S’a creat impresia că preotului Ilie Petru Petre care se orientează spre Patriarhia din Bucuresti, i se ofera cu ușurință și o parohie. În felul acesta „desființarea” bisericii Buna Vestire atestă faptul că Bucureștiul își îndeplinește scopul extinderii pe fostele biserici independente din Diaspora limitându-le activitatea.

Considerăm că punerea în discuție a trecerii Bisericii Buna Vestire (aflată sub jurisdicția Antiohiei) sub tutela Bucureștiului are loc în mod abuziv și face parte din acțiunile Bucureștiului de a desființa bisericile care nu se supun Patriarhiei române și care și-ar mai păstra o anume independență.